

[Krag.]

begyndte Konvertering inden for denne Ejendomsklasse, ligesom jeg ogsaa mener, at hvis man i det hele taget skal beskæftige sig med yderligere Beskatning af Aktieselskaber, saa bør man skelne mellem saadanne gamle, gennem Aar bestaaende, Selskaber, hvis Udbyttmuligheder ikke er forøget gennem Statsforanstaltninger, og saadanne, hvor store Udbytter indtjenes i Ly af de senere Aars Statsforanstaltninger, eller som ligefrem er stiftet paa Basis af saadanne og kun har Eksistensmulighed, saa længe disse bestaar. I denne Forbindelse peger jeg ogsaa paa Ejendomsselskaberne, som er meget vanskelige Skatteobjekter paa nærværende Tidspunkt.

Jeg skal saa sluttelig blot bemærke, at vi har stillet den højtærede Statsminister to Spørgsmaal, som findes som Bilag 7 i Betænkningen, først Spørgsmaalet om Sterlingkursen paa 22,50 og dernæst Spørgsmaalet, som vi ogsaa stillede i vor Dagsorden, med Hensyn til den Import- og i det hele taget Vareomsætningspolitik, der skal føres, og den Valutapolitik, der bør knyttes dertil, og som vi mener bør fremme rimelige Eksistensvilkaar for alle Erhvervsgræne under ligelig Hensyntagen saavel til indre som ydre Erhvervstilstande. Paa det første har vi faaet Svar, men paa det andet hidtil ikke. Som ærede Medlemmer vil se, siger den højtærede Handelsminister dristigt i Bilag 9, mod vor Paastand om det modsatte, at der ikke foreligger nogen Aftale om, at Sterlingkursen skulde svinge op over 22,50. Jeg maa spørge: Hvor ved den højtærede Handelsminister det fra? Den højtærede Handelsminister var ikke til Stede under de i saa Henseende afgørende Forhandlinger med den højtærede Statsminister. Det er den højtærede Statsminister, denne Aftale er truffet med, og derfor burde det have været den højtærede Statsminister, der havde svaret paa dette Spørgsmaal.

Nationalbanken var heller ikke under disse Forhandlinger repræsenteret ved sin Direktion, og derfor siger ogsaa Direktionen meget forsigtigt i sit Bilag 10, at den altid har *opfattet* den i Overenskomsten af Januar 1933 fastsatte Sterlingkurs, Kr. 22,50, som Maksimalkurs. Dette Svar er underskrevet af de Herrer Stephensen og Bramsnæs. Ingen af dem var under nogen af de Forhandlinger, som førtes om denne Sag, til Stede. Det var derimod under den endelige Bekræftelse af den Overenskomst, der var sluttet paa dette Punkt, den tredie Direktør i Nationalbanken, Hr. Schröder, men han har

ikke underskrevet denne Udtalelse. I øvrigt er det tilstrækkeligt godtgjort, at Aftalen er misligholdt, naar man sammenligner Bilag 11, der indeholder den Meddelelse, der udsendes gennem Ritzaus Bureau, med Nationalbankens Skrivelse. Bilag 11 siger jo simpelt hen, at:

„I Forstaaelse med Lovgivningsmagten udtaler Regeringen, at den i Dag (Tirsdag den 2. Februar 1933) fastsatte Sterlingkurs, Kr. 22,50, agtes fastholdt. Nationalbanken har erklæret sig villig til at medvirke hertil.“

Ja, den „agtes fastholdt“, men det skete rigtignok kun i ganske faa Dage. Derefter gik man over til at fastholde, og det har man gjort gennem Aar og Dag siden, Kursen 22,40, hvad der er stridende mod Aftalen. Men saa siger Nationalbanken, at der maa nødvendigvis være et vist Spillerum. Ja, det kan man godt sige, men Nationalbanken synes ikke at have haft synderlig Brug derfor, thi man har kunnet fastholde 22,40 siden Foraaret 1933. Og i Bilag 11, Meddelelsen til Offentligheden, staar der intet som helst om, at 22,50 er en Maksimalkurs, saa hvis man derfor af praktiske Hensyn skulde have at vist Spillerum, maatte dette Spillerum selvfølgelig ligge omkring 22,50, ellers var der ingen Mening i at sige, at Kursen 22,50 agtedes fastholdt. Det er ganske det samme som under en Guldvaluta, hvor der ogsaa kan være og er Brug for en vis Bevægelsesfrihed omkring 100, en vis Svingningsmargen mellem Guldpunkterne. At det skulde betyde noget andet under de nuværende valutारiske Forhold, kan jeg ikke indrømme. Jeg maa derfor paa ny paa mit Partis Vegne erklære, at paa dette Punkt er Overenskomsten af 1933 ikke overholdt, og henstille til Regeringen, at man træffer de fornødne Foranstaltninger i saa Henseende.

Paa vort andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet angaaende Vare- og Valutapolitikken her i Landet, har vi ikke faaet noget Svar, og jeg spørger: Hvorfor er der ikke givet Svar? Der var under Forudsætning af den højtærede Statsministers Tilslutning lovet os, at vi skulde faa skriftligt Svar — Løftet blev afgivet af Udvalgsformanden —, men vi har intet Svar faaet.

Jeg maa imidlertid gaa ud fra, at Tavshed betyder Samtykke, og hvis ikke, haaber jeg, vi maa faa fornøden Vejledning under denne Forhandling. Skal nemlig Valutacentralen fortsat i alle Enkeltheder have vor Vareudveksling fast i sin Haand, skal der overhovedet ikke aabnes en friere Adgang til dette Land for Tilbud og Efter-